

[Axel Kristensen.]

tibilitet, er vi vel også enige om. Og den konklusion, jeg drog heraf, og som jeg udtrykkeligt drog ved sagens behandling for et år siden, nemlig at ingen minister under disse forhold ville være i stand til at klare opgaverne uden en bemyndigelseslov, er vi vel også enige om. Jeg forstod ikke, hvad ministeren ville med disse mange ord.

Tilbage er der blot, hvorledes man vil benytte disse bemyndigelser, om man vil benytte dem således, at man skaber forudsætninger for et frit erhvervsliv. Den første forudsætning er tilstede; den tredje, konkvertibiliteten, er en udenrigsk opgave, som jeg går ud fra ministeren vil gøre hvad han kan for at løse. Tilbage bliver så at skabe et konkurrencedygtigt erhvervsliv i Danmark. Må jeg spørge, hvorledes det kan skabes uden ved at stille dansk erhvervsliv overfor konkurrence. Er der nogen, der tror, at et erhverv på et bestemt område under fuld beskyttelse både indenrigsk og udenrigsk, så ingen kan konkurrere med det, vil producere til priser, der er konkurrencedygtige? Det er der intet fornuftigt menneske, der tror, og hvis derfor ministeren ikke vil give tilsagn om, at man vil administrere således, at man gennem konkurrence får et selvhjulpet erhvervsliv, så får ministeren ikke vor støtte. Det er ganske givet. Det vil være fuldkommen uforsvarligt ikke at administrere således, og al anden snak udenom hjælper ikke noget som helst. At tale om, at vi vil unddrage konkurrencedygtige erhverv råstoffer, har overhovedet ingen mening; at ministeren tillader sig at tale således, viser, at han har en dårlig samvittighed på dette område. Når man skal klare sig ved at tale om så tåbelige ting, må man stå meget dårligt. Og forresten, vil den højtærede minister være så elskværdig at forklare mig: Hvad er årsagen til, at der er et underskud på vor betalingsbalance? Når man regner med en ligeså stor landbrugsproduktion som før krigen og vi tilmed nedskærer vort eget forbrug for at forøge vor eksport, når vor industriproduktion og industrieksport er større, når vore skibsfartsindtægter er større, hvorfor har vi så underskud? Hvad skal vi med restriktioner, når det ikke er af den grund, som er den eneste: at denne produktion finder sted til ikke konkurrencedygtige priser? Og findes der så anden opgave end den at fremskaffe konkurrencedygtige priser?

Aksel Møller: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen havde lånt det ærede

medlem hr. Bertel Dahlgaards skinbarligt løftede pegefinger. Det viste sig ved den bemærkning, det ærede medlem gjorde om, at de konservatives ordfører vel ville erkende nødvendigheden af loven, men ønskede at benytte den i det taktisk politiske spil og altså optræde usagligt ved sagens afgørelse. Sådan noget har aldrig været indenfor det ærede medlems tankegang? Det ærede medlem ryster på hovedet. Det har det aldrig været. Det ærede medlem har aldrig brugt en i og for sig nødvendig lov til at fremkalde en konflikt, heller ikke en lov, om hvilken hans parti på forhånd havde erklæret, at den var en bydende nødvendighed for landet og for statsholdningens førelse. Det ærede medlem er fuldkommen pletfri. Det ærede medlems parti tager aldrig taktiske hensyn. Men det ærede medlem kunne jo f. eks. tale med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard om finansloven, om han måske erindrer en situation, hvor finansloven var til afstemning i dette høje ting, og hvor forholdet pludselig var det, at denne i og for sig fuldkommen, nødvendige lov, sikkert af det ærede medlem anerkendt som en absolut nødvendig lov for landet, ikke fik det ærede medlems og hans partis stemmer, fordi de kunne fremkalde en politisk situation eller en politisk konflikt ved at lade være at stemme for den. Det var i 1929, i marts måned. Det ærede medlem var altså dengang i en situation, der i meget høj grad minder om den situation, vi står i nu.

Det er fra venstres side blevet udtalt, at den politiske kamp, som ikke fik nogen afklaring ved finanslovdebatten, vil fortsætte om vareforsyningsloven. Venstres finanslovordfører, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, udtalte sig derom en eller to dage efter nattemødet her. Hvis denne konflikt kommer, hvis venstre fastholder et standpunkt, der betyder, at regeringen kan bringes i en sådan politisk situation, som for den er begrundelse for udskrivelse af valg, hvorfor skulle så vi, som i og for sig intet har imod, at valget kommer, som efterhånden er lede og kede af, at rigsdagen er kommet ind i en situation, hvor det står så skarpt, som det står, om selve de saglige afgørelser, vige tilbage for at hjælpe til, at valget i en sådan situation kom? Vi følger derved kun det eksempel, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensens parti i sin tid gav os. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sluttede med en betragtning, der gik ud på, at valg var den sundeste udgang af situationen, og det